

end det var i Fjor, idet den Del af Beløbet, 600,000 Kr., som fordeltes til Amtskommunerne i Fjor, fordeltes efter disses Hartkorn, hvorved de rigeste Kommuner aabenbart bleve noget begunstigede, medens Regeringen i Nar er villig til at gaa ind paa en Fordeling paa samme Grundlag som det, der var opstillet i det oprindelige Forslag, nemlig en Fordeling i Forhold til Amtsrepartitionens Udgifter til Bevæsenet. Jeg skal fremhæve, at det er den samlede Udgift til Bevæsenet, det her drejer sig om, altsaa ogsaa Amtsrepartitionens Udgifter til Bivejene. Efter dette Grundlag ville jo de fattigste Kommuner blive gunstigere stillede end efter det i Fjor vedtagne Forslag, da det næppe kan være Tvivl underkastet, at disse Amtskommuner, hvoraf jeg særlig vil nævne de midt- og vestjydske, har uforholdsmæssig store Udgifter til Landevejene. Da det nu i hvert Fald er sikkert, at et Flertal i denne Sal deler den Opfattelse, at Udgifterne til Landevejene ikke ubelukkende bør være en kommunal Sag, men som et Samfundsanliggende, i alt Fald delvis, bør bæres af Staten, saa se vi i Vedtagelsen af et Forslag som dette en delvis Erkendelse af dette Princip og et Skridt hen imod at naa dette endeligt. Dette kan jeg i alt Fald udtale paa Udvalgets Flertals Vegne. Bidraget til Kjøbenhavn og Købstæderne er blevet 50,000 Kr. højere i Nar end i Fjor, det vil sige, det bringes op til et Beløb, der kun er lidt under det Beløb, der ydes til Amtsradskredsene pr. Hoved. I Amtsradskredsene falder ca. 40 Dre pr. Hoved og i Kjøbenhavn og Købstæderne ca. 38 Dre. Hvad Handelspladserne angaa, indtage de jo en særlig Stilling, idet de høre til Amtsradskredsene. De ville ikke faa direkte Fordel af dette Forslag, da de jo have meget ringe Hartkorn. Smidlertid kunde der ikke være Tale om at sætte dem lige med Købstæderne og Kjøbenhavn, idet de dog faa nogen Fordel indirekte, ved at Byrderne lettes for de Amtsradskredse, hvortil de høre. Man har da ment at burde gaa en Mellemvej ved at bestemme et mindre Beløb til Fordeling mellem Handelspladserne, nemlig 15,000 Kr., hvilket vil være ca. 25 Dre pr. Hoved. Jeg skal endvidere fremhæve, at der ved dette Lovforslag er draget Omsorg for, at det Beløb, der kommer Amtskommunerne til gode, virkelig bliver affrevet paa Hartkornet. Det vil være mange ærede Medlemmer bekendt, at det ikke var Tilfældet i Fjor i flere Amtskommuner, og det vakte en Del Misfornøjelse. Man har villet, at det virkelig skulle føles af de paagældende Statthydere som en Lettelse, og har derfor ud-

trykkelig bestemt i Loven, at det skal affrives paa det Beløb, der paalignes Amtsradskredsens Hartkorn. Endvidere er der foreslaaet et mindre Beløb til Færøernes Amtsradskreds, idet Færøernes Amtskommune saa at sige var sprunget over i Lovforslaget i Fjor. Man havde ærlig talt ikke rigtig haft dens Eksistens i Erindring ved denne Beslighed. Det var naturligvis uret, og den er der hødet paa ved nu at opføre 1,000 Kr. til denne Kommune.

Det sidste Punkt i Forslaget er angaaende Statskassens Tilskud til Dækning af Halvdelen af Kommunerens Udgifter ved Alderdomsunderstøttelsen i 1894. Der foreligger en Opagørelse fra 1893, som viser, at selv med det Tilskud, som paa Finansloven i Fjor ydedes, og som var 400,000 Kr., naaedes ikke fuldt ud at dække Halvdelen af de Udgifter, som Kommunerne i dette Nar have haft til Alderdomsforsørgelsen; man naaede kun ca. 47 pCt. Der er jo en vis Sandsynlighed for, at Beløbet vil være steget i Naret 1894, skønt man ikke derom kan sige noget sikkert, men man har anset det for nødvendigt, hvis man vilde naa Maalet, at Kommunerne skulde faa godtgjort Halvdelen, at forhøje Tilskuddet fra 400,000 Kr. til 600,000 Kr. Nu vil det være de Herrer bekendt, at der paa Finanslovsforslaget 1895—96 staar opført et Beløb af 2 Millioner, og det skulde derfor synes at være en overflødig Foranstaltning, men de, der have de Debatter i Erindring, der ere førte her i Salen angaaende den Ting i forrige og næstforrige Samling, ville ogsaa vide, at efter den Fortolkning, Regeringen fastholder af Alderdomsforsørgelsesloven, og som man ogsaa fra dette Tings Side har maattet acquiescere ved, bethyder det, at dette Beløb er opført paa Budgettet, ikke, at dette Beløb ogsaa skal udbetales. Loven forstås jaaledes, at for de første 4 Nar efter dens Udstedelse skal der kun tilkomme Kommunerne indtil 1 Million Kroner som Statens Tilskud til Alderdomsunderstøttelsen uden Hensyn til, hvilke deres Udgifter i Virkeligheden have været. Jeg skal erindre om, at man tidligere har forsøgt herfra at faa en anden Fortolkning fastslaaet, hvorefter man i det første Nar, hvor der var paaregnet 7 à 800,000 Kr. og kun blev brugt et Beløb af ca. 50,000 Kr., vilde have det sparede Beløb anvendt til Dækning af det Deficit, der fremkom det følgende Nar, men denne Fortolkning har Regeringen ikke villet gaa ind paa. Man er da i Fjor og i Nar kommen ind paa en anden Vej, har acquiesceret ved den Fortolkning, Regeringen fastholder, og som det ikke har staaet i dette Tings Magt at